

Sygn. akt XII K 96/22

WYROK ŁĄCZNY **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 10 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Konrad Mielcarek**

Protokolant: stażysta Kacper Kalisz

przy udziale Prokuratora: Jarosława Szklarczyka

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2022r.

sprawy C. F., syna D. i U. z domu W., urodzonego w dniu (...) w W.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 29 września 2008r., sygn. akt III K 607/08, za czyny:

a) z art. 230a § 1 k.k. popełniony w 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

b) z art. 273 k.k. popełniony w 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wobec skazanego orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby. Postanowieniem z dnia 7 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze w Krakowie zarządził wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszonej kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 lutego 2009 r., sygn. akt III K 1284/08, za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 16 grudnia 2008 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 złotych każda;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 22 marca 2010r., sygn. akt VIII K 341/10, za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 24 kwietnia 2004 r. do połowy czerwca 2004 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7 listopada 2006 r. do dnia 8 listopada 2006 r., ustalając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny – uznając karę grzywny za wykonaną do kwoty 80 zł;

4. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 27 listopada 2014r., sygn. akt II K 1060/12, za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w okresie od 24 do 25 listopada 2008 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby;

5. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt. XVIII K 305/11, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia 2016 r., sygn. akt. II AKa 232/15 za czyn:

a) z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniach 21-27 kwietnia 2009 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

b) z art. 56 ust. 3 z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od czerwca 2006 r. do grudnia 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek po 150 złotych każda;

podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wobec skazanego orzeczono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 kwietnia 2011 r. do dnia 15 grudnia 2011 r., od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 21 września 2012 r. - uznając karę pozbawienia wolności za odbytą w całości, zaś na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 września 2012 r. do dnia 17 października 2012 r. - uznając karę grzywny za odbytą w całości;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt III K 40/12, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt VI Ka 469/19, za czyn z art. 56 ust. 3 z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 4 lipca 2004 r. do końca 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 60 złotych każda;

7. Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt II K 418/18, za czyn z art. 278 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. popełniony w dniu 18 grudnia 2017 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 31 stycznia 2018 r. godz. 10:30 do dnia 1 lutego 2018 r. godz. 15:20 – uznając wykonanie kary pozbawienia wolności w zakresie 2 dni.

- orzeka-

I. rozwiązuje karę łączną orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt. XVIII K 305/11 (pkt 5);

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu przepisów obowiązującym przed 1 lipca 2015r.) łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego C. F. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 29 września 2008 r., sygn. akt. III K 607/08 (pkt 1), wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lipca 2013r., sygn. akt. XVIII K 305/11, w zakresie kary 1 roku pozbawienia wolności (pkt. 5b) i wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt. III K 40/12 (pkt 6) i wymierza mu karę łączną **4 (czterech) lat pozbawienia wolności**;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu przepisów obowiązującym przed 1 lipca 2015r.) łączy kary grzywny orzeczone wobec skazanego C. F. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 22 marca 2010r., sygn. akt. VIII K 341/10 (pkt 3), wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lipca 2013r., sygn. akt. XVIII K 305/11 (pkt 5b) i wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 4 grudnia 2017r., sygn. akt. III K 40/12 (pkt 6), i wymierza karę łączną grzywny w wymiarze **300 (trzysta) stawek dziennych**, ponownie ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 40,- (czterdzieści) zł;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygnaturze akt **III K 607/18** od dnia 15 grudnia 2011 r. do 14 marca 2012 r., od dnia 15 listopada 2012 r. do 14 lutego 2014 r., w sprawie o sygn. akt. **XVIII K 305/11** od dnia 22 kwietnia 2011 r. do dnia 15 grudnia 2011 r. oraz od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 15 listopada 2012 r. oraz w sprawie o sygn. akt **III K 40/12** od dnia 11 grudnia 2021 r. do dnia 09.08.2022 r. do godz. 15:50;

V. w pozostałym zakresie jednostkowe wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. kwotę 120,- (sto dwadzieścia) złotych podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego C. F. z urzędu;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia w całości skazanego C. F. od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	<i>XII K 96/22</i>	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie	29 września 2008 r.	III K 607/08
2	Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie	20 lutego 2009 r.	III K 1284/08
3	Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie	22 marca 2010 r.	VIII K 341/10
4	Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu	27 listopada 2014 r.	II K 1060/12

5	Sądu Okręgowego w Warszawie	5 lipca 2013 r.	XVIII K 305/11
6	Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie	4 grudnia 2017 r.	III K 40/12
7	Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim	5 grudnia 2019 r.	II K 418/18

0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Skazania wyrokami i związek podmiotowo-przedmiotowy	Wyroki jednostkowe i dotyczące ich postanowienia z części 1.1 poz. 1-7 Informacja o pobytach i orzeczeniach Dane o karalności	k. 26-49 k. 67-88v. k.90-91 k.94-99 k. 103-103v. k. 105 k. 107-107v. k. 108-119 k.157 k. 63-65 k. 126-130 k. 149-150 k. 153-155 k. 139-141
	Dotychczasowe zachowanie skazanego i	Opinia o skazanym	k.63 -65

	jego postawa podczas odbywania kary pozbawienia wolności. Prognoza kryminologiczna.		
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
-	-	-	-

1.Ocena Dowodów		
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1	Wyroki, dane o karalności i opinia o skazanym, wywiad środowiskowy	Dokumenty pochodziły od uprawnionych podmiotów, przyjęły właściwą formę, ich rzetelność nie była kwestionowana w toku procesu, żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń co do ich treści, ani też Sąd nie powziął wątpliwości co do ich autentyczności.
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów		
0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

-	-	-
1. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
1.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 29 września 2008r., sygn. akt III K 607/08	1 rok pozbawienia wolności 1 rok pozbawienia wolności
2.	Sąd Okręgowy w Warszawie z dnia 5 lipca 2013r., sygn. akt XVIII K 305/11	1 rok pozbawienia wolności
3.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt III K 40/12	2 lata pozbawienia wolności
4.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 22 marca 2010r., sygn. akt VIII K 341/10	kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda
5.	Sąd Okręgowy w Warszawie z dnia 5 lipca 2013r., sygn. akt XVIII K 305/11	kara grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 150 złotych każda
6.	Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 4 grudnia 2017r., sygn. akt III K 40/12	kara grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 60 złotych każda
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
Z uwagi na daty wydania wyroków w sprawach C. F. należało ustalić, jaki porządek prawny winien być uwzględniany przy ocenie		

warunków do wydania wobec skazanego wyroku łącznego.

Ostatni wyrok skazujący wobec skazanego zapadł w dniu 5 grudnia 2019 r., zatem nie mają do niego zastosowania zasady łączenia kar obowiązujące od dnia 24 czerwca 2020 r., to jest w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami C. 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem C. 19 (Dz. U. z 2020.1086). Przepisy dot. orzekania w przedmiocie kary łącznej w brzmieniu obowiązującym od 24 czerwca 2020r. stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, czyli od 24 czerwca 2020 r.

Wobec skazanego możliwe było zastosowanie zasad łączenia kar obowiązujących od 1 lipca 2015 r. do dnia 23 czerwca 2020 r., które przewidywały możliwość łączenia kar niezależnie od ich kolejności chronologicznej (jedynym warunkiem była ich wykonalność), a także możliwość łączenia kar jednostkowych z karami łącznymi orzeczonymi wyrokiem łącznym. W przypadku oskarżonego zastosowanie tej regulacji byłoby jednak niekorzystne, bowiem połączeniu podlegałyby jedynie kary aktualnie odbywane i podlegające wykonaniu, to jest kara orzeczona w sprawie III K 40/12 i II K 418/18 – Sąd mógłby orzec karę łączną w przedziale **2 lata – 2 lata i 5 miesięcy** pozbawienia wolności, bez możliwości łączenia kar już odbytych, a zatem bez możliwości zaliczenia okresów pozbawienia

wolności na poczet tak orzeczonej kary łącznej.

W tej sytuacji najkorzystniejsze dla skazanego było orzeczenie kary łącznej na zasadach określonych przed 1 lipca 2015 r. Stosowanie do treści art. 85 k.k., w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zaznaczyć należy, iż podstawą orzekania kary łącznej w tym wypadku stanowią kary jednostkowe, a nie kary łączne orzeczone w wyrokach jednostkowych.

C. F. był skazany wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 29 września 2008r., sygn. akt III K 607/08, za czyny:

c) z art. 230a § 1 k.k. popełniony w 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

d) z art. 273 k.k. popełniony w 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wobec skazanego orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby. Postanowieniem z dnia 7 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze w Krakowie zarządził wobec skazanego wykonanie

warunkowo zawieszanej kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

2. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 lutego 2009 r., sygn. akt III K 1284/08, za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 16 grudnia 2008 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 złotych każda;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 22 marca 2010r., sygn. akt VIII K 341/10, za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 24 kwietnia 2004 r. do połowy czerwca 2004 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda, na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 7 listopada 2006 r. do dnia 8 listopada 2006 r., ustalając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny – uznając karę grzywny za wykonaną do kwoty 80 zł;

4. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 27 listopada 2014r., sygn. akt II K 1060/12, za czyn z art. 288 § 1 k.k. popełniony w okresie od 24 do 25 listopada 2008 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres 3 lat próby;

5. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt. XVIII K 305/11, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia

2016 r., sygn. akt. II AKa 232/15 za czyn:

c) z art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniach 21-27 kwietnia 2009 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

d) z art. 56 ust. 3 z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełniony w okresie od czerwca 2006 r. do grudnia 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek po 150 złotych każda;

podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wobec skazanego orzeczono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 kwietnia 2011 r. do dnia 15 grudnia 2011 r., od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 21 września 2012 r. - uznając karę pozbawienia wolności za odbytą w całości, zaś na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 września 2012 r. do dnia 17 października 2012 r. - uznając karę grzywny za odbytą w całości;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt III K 40/12, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt VI Ka 469/19, za czyn z art. 56 ust. 3 z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od 4 lipca 2004 r. do końca 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę

grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 60 złotych każda;

7. Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim z dnia 5 grudnia 2019r., sygn. akt II K 418/18, za czyn z art. 278 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. popełniony w dniu 18 grudnia 2017 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 31 stycznia 2018 r. godz. 10:30 do dnia 1 lutego 2018 r. godz. 15:20 – uznając wykonanie kary pozbawienia wolności w zakresie 2 dni.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem wydanym wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z **dnia 29 września 2008 r.**, sygn. akt. III K 607/08. Powyższy wyrok zamknął realny zbieg przestępstw, do którego weszły przestępstwa popełnione przez skazanego od 4 lipca 2004 r. do końca 2007 r. (objęte sprawą **III K 40/12**), od 24 kwietnia 2004 r. do połowy czerwca 2004 r. (objęte sprawą **VIII K 341/10**), w 2006 r. – brak daty szczegółowej (objęte sprawą **III K 607/08**) oraz czyn popełniony od czerwca 2006 r. do grudnia 2006 r. (objęty sprawą **XVIII K 305/11**), przy czym poza tak ukształtowanym realnym zbiegiem przestępstw znalazł się czyn popełniony w dniach 21-27 kwietnia 2009 r., a objęty również wyrokiem w sprawie XVIII K 305/11.

W przypadku wydania wyroku łącznego według zasad obowiązujących przed 1 lipca 2015 r. rozwiązaniu ulegały ex lege kary łączne orzeczone w wyrokach jednostkowych, niemniej dla większej jasności Sąd w sentencji

wyroku łącznego w punkcie I zawarł deklaratywne stwierdzenie o rozwiązaniu kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt. XVIII K 305/11 (pkt 5).

Warto podkreślić, iż w odniesieniu do pozostałych wyroków skazujących drugi realny zbieg przestępstw zachodził co prawda w odniesieniu do przestępstw objętych postępowaniem w sprawie II K 1060/12 i III K 1284/08, niemniej kary orzeczone wyrokami w tych sprawach nie podlegały połączeniu jako kary różnorodnej (kara pozbawienia wolności i kara grzywny), ponadto kara orzeczona w sprawie II K 1060/12 była karą pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat, który już upłynął. Zatem kara ta i tak nie mogłaby zostać wykonana. Z kolei czyn objęty ostatnim skazaniem w sprawie II K 418/18 został popełniony już po wydaniu wszystkich wcześniejszych wyroków, zatem nie tworzy realnego zbiegu przestępstw z jakimkolwiek innym przestępstwem.

W odniesieniu do wskazanego powyżej realnego zbiegu przestępstw zarysowała się możliwość orzeczenia dwóch kar łącznych, to jest łącznej kary pozbawienia wolności (pkt 2 sentencji wyroku) oraz łącznej kary grzywny (punkt 3 sentencji wyroku).

Sąd na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (w brzmieniu przepisów obowiązującym przed 1 lipca 2015r.) połączył kary pozbawienia wolności orzeczone:

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z

dnia 29 września 2008 r., sygn. akt. **III K 607/08** (pkt 1)

- kara 1 roku pozbawienia wolności

- kara 1 roku pozbawienia wolności

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 lipca 2013r., sygn. akt. **XVIII K 305/11** (pkt 5b)

- kara 1 roku pozbawienia wolności

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt. **III K 40/12** (pkt 6)

- kara 2 lat pozbawienia wolności.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd Okręgowy nie objął węzłem kary łącznej kary ograniczenia wolności w wymiarze 6 miesięcy orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 22 marca 2010r., w sprawie o sygn. akt **VIII K 341/10** (pkt 3). Wprawdzie przepis art. 87 kk wskazywał, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności, niemniej wskazać należy, iż na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ z 9 sierpnia 2011r., sygn. akt. III Ko 808/11, wyżej wymieniona kara ograniczenia wolności została zamieniona na zastępczą karę grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych po 10 złotych każda, która to kara została następnie wykonana w całości. Obecny kodeks postępowania wykonawczego nie przewiduje w ogóle możliwości orzeczenia

zastępczej kary grzywny, możliwość taka istniała jedynie do 2011 r. Wskazać należy, iż ustawodawca przewiduje możliwość zaliczenia rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet orzeczonej grzywny wskazując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny (art. 63 kk), nie przewiduje natomiast sytuacji odwrotnej, to jest przeliczenia wykonanej (jako kara zastępcza) grzywny na poczet kary ograniczenia wolności i to po jej uprzednim przeliczeniu na karę pozbawienia wolności zgodnie z art. 87 kk. W tej sytuacji Sąd odstąpił od orzeczenia kary łącznej obejmującej karę ograniczenia wolności orzeczoną w sprawie VIII K 341/10. Na marginesie wskazać należy, iż art. 87 kk utracił moc z dniem 18 czerwca 2019 r. w zakresie, w jakim nakładał na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności, na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. sygn. akt P 20/17 (Dz.U. poz. 1135). Zatem na Sądzie nie ciążył obligatoryjny obowiązek połączenia omawianej kary z karami pozbawienia wolności objętymi realnymi zbiegiem przestępstw. Z kolei połączeniu nie podlega orzeczonej karze zastępczej, zatem nie było podstaw do uwzględnienia jej przy wymiarze łącznej kary grzywny.

Przy zastosowaniu treści art. 85 k.k. (obowiązującego przed 1 lipca 2015r.) Sąd ustalił, iż zachodzą również przesłanki do połączenia kar grzywny orzeczonych:

<ul style="list-style-type: none"> • wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie sygn. akt VIII K 341/10 (pkt 3) <p>- grzywna w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt. XVIII K 305/11 (pkt 5b) <p>- grzywna w wymiarze 50 stawek dziennych po 150 złotych</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie sygn. akt III K 40/12 (pkt 6) <p>- grzywna w wymiarze 200 stawek dziennych po 50 złotych.</p>	
<p>1. WYMIAR KARY</p>	
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej</p>	
<p>Dokonując rozstrzygnięć odnośnie wymiaru kary Sąd Okręgowy kierował się treścią art. 86 § 1 k.k. (obowiązującego do 1 lipca 2015r.) oraz wszelkimi okolicznościami, które miały wpływ na jej ukształtowanie. Mając na uwadze powyższe Sąd mógł orzec wobec skazanego karę łączną pozbawienia wolności od najwyższej z jednostkowych kar pozbawienia wolności, tj. 2 lat pozbawienia wolności (pkt 6) do sumy kar jednostkowych pozbawienia wolności (pkt 1, 5b i 6), tj. 5 lat pozbawienia wolności. Mając na uwadze powyższe, Sąd na zasadzie asperacji wymierzył skazanemu C. F. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, która niewątpliwie –</p>	

w stosunku do sumy ww. kar jednostkowych - poprawiła sytuację skazanego.

Odnosnie wymiaru kary łącznej grzywny Sąd miał możliwość orzeczenia kary od najwyżej z orzeczonych jednostkowych kar grzywny, tj. 200 stawek dziennych (pkt 6) do sumy kar jednostkowych grzywny, tj. (pkt 3, 5b i 6), tj. kary 350 stawek dziennych.

Sąd wymierzył skazanemu łączną grzywnę w wymiarze **300 stawek dziennych**, ponownie ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 40,- zł.

Sąd wymierzając skazanemu karę łączną pozbawienia wolności i łączną grzywnę miał na uwadze przede wszystkim charakter i rodzaj związku przedmiotowego między popełnionymi przez skazanego przestępstwami, jak również właściwości i warunki osobiste skazanego oraz jego zachowanie w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. Przy czym, przy ocenie charakteru związku przedmiotowego zbiegających się przestępstw Sąd wziął pod uwagę bliskość czasową ich popełnienia (pamiętając, iż więź tego związku jest większa, gdy czyny popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (gdy wieloma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego, sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym Sąd brał natomiast pod uwagę motywy, pobudki skazanego, rodzaj i formę winy.

Odnosząc powyższe kryteria do oceny zbiegających się czynów popełnionych przez skazanego C. F. Sąd ustalił, iż czyny te zostały

popelnione przez skazanego na przestrzeni od kwietnia 2004 r. do końca 2007 r., a zatem w dość szerokim przedziale czasowym. Na wyodrębniony realny zbieg przestępstw składa się aż 5 czynów skazanego, przy czym nie można stwierdzić, by wszystkie te czyny były tożsame rodzajowo bądź zostały popełnione w podobny sposób. Wśród nich znajdują się bowiem przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządowych (art. 230a k.k.), przeciwko wiarygodności dokumentów (art. 273 k.k.) oraz trzy przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomani (art. 56 ust. 3), z czego przynajmniej dwa charakteryzują się znaczną społeczną szkodliwością. Tak więc związek podmiotowo-przedmiotowy popełnionych w zbiegu realnym czynów należało ocenić jako niezbyt ścisły, nie stanowiący jednego zespołu zachowania się sprawcy, choć ewidentnie odzwierciedlający całe spektrum przestępczej aktywności skazanego C. F.. Wbrew stanowisku skazanego (k.58) popełnienie w bliskości czasowej trzech przestępstw przeciwko narkomanii nie może automatycznie przesądzać o mechanicznym zastosowaniu absorpcji w wyroku łącznym w odniesieniu do orzeczonych za te czyny kar jednostkowych, bowiem należy przypuszczać, iż także kara łączna orzeczona w wyroku jednostkowym obejmującym wszystkie te czyny byłaby także odpowiednio surowsza. Z powyższych względów w ocenie Sądu brak jest podstaw do zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji.

Z opinii nadesłanej przez Areszt Śledczy Warszawa Białoleka z dnia 23 czerwca 2022r (data

prezentaty) wynika, iż skazany w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od dnia 13 grudnia 2021 r., karę pozbawienia wolności odbywał w zakładzie karnym typu zamkniętego, ponieważ nie był zainteresowany odbywaniem kary w systemie programowego oddziaływania. Nie uczestniczył w programach resocjalizacyjnych. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary oceniane było jako umiarkowane, nie był karany dyscyplinarnie ani też nagradzany regulaminowo. W stosunku do przełożonych starał się być regulaminowy, deklarował udział w podkulturze więziennej, a w grupie działał zgodnie i regulaminowo. Skazany w warunkach izolacji nie był zatrudniony i nie zabiegał o pracę, nie był zainteresowany kształceniem w warunkach penitencjarnych. W systemie przepustkowym nie uczestniczył, skorzystał jedynie z zezwolenia w trybie art. 141a § 1 k.k.w. na uczestnictwo w pogrzebie żony w dniu 22 kwietnia 2022 r. U skazanego nie stwierdzono uzależnienia od środków odurzających czy alkoholu. Wskazano, iż skazany posiada krytyczny stosunek do zarzucanych czynów.

Skazanemu na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa – Praga z dnia 9 sierpnia 2022r., sygn. akt. VIII Kow 1143/22, udzielono przerwy w wykonu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie w sprawie o sygn. akt. III K 40/12 oraz kary 5 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu rejonowego w Grodzisku Mazowieckim w sprawie o sygn. akt. II K 418/18 (k.157).

W ocenie Sądu postawa skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności niczym się nie wyróżniała. Fakt jego regulaminowej postawy świadczy jedynie o tym, że w sposób należyty wywiązywał się z podstawowych obowiązków, które ciążyą na każdym skazanym na karę pozbawienia wolności. Skazany nie był jednak zainteresowany odbywaniem kary w systemie programowanego oddziaływania, nie był zainteresowany kształceniem w warunkach penitencjarnych, nie uczestniczył w programach resocjalizacyjnych, nie był zainteresowany zatrudnieniem. W trakcie przerwy w odbywania kary pozbawienia wolności skazany podjął pracę na pół etatu w firmie swojej siostry oraz aktualnie sprawuje opiekę nad 6 letnim synem.

Przy ocenie kryminalnej przeszłości skazanego należy także uwzględnić nie tylko kary podlegające łączeniu, ale wszystkie skazania. Dane o karalności skazanego wskazują na jego znaczny poziom lekceważenia porządku prawnego i znaczny poziom demoralizacji. Aktualna sytuacja życiowa skazanego nie przekreśla jego przestępczej przeszłości i nie może przemawiać za swego rodzaju pobłażliwością. Kara łączna musi także uwzględniać ogólne poczucie sprawiedliwości, nie może być formą nieuprawnionej nagrody, lecz nadal winna uwzględniać cele zarówno w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

Mając na uwadze całokształt powyżej podniesionych okoliczności, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wymierzone skazanemu za zbiegające się przestępstwa kary łączne: 4 lat

pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych - obie kary wymierzone zostały przy zastosowaniu tzw. zasady asperacji - najlepiej pozwolą osiągnąć wszystkie cele kary indywidualnej, jak również sprostają dyrektywom kary sprawiedliwej i jej celowi ogólnoprewencyjnemu. Wymiar tych kar odzwierciedla przede wszystkim stopień związku podmiotowego i przedmiotowego zbiegających się przestępstw, których dopuścił się skazany C. F. i jest swoistym podsumowaniem jego przestępczej działalności. Sam fakt popełnienia więcej niż jednego przestępstwa w warunkach określonych w art. 85 k.k. nie może jednak - w ocenie Sądu - skutkować automatyczną absorpcją kar, albowiem byłoby to niczym nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą niż sprawcy jednorazowego. Wymiar kary łącznej jest działalnością racjonalną, polegającą na oznaczaniu kary odpowiedniej do stopnia związku podmiotowo-przedmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami. Nie może też zastępować instytucji typowych dla postępowania wykonawczego jak odroczenie wykonania kary czy też warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia pozostałej kary.

Kierując się treścią art. 86 § 2 k.k. Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 40 złotych, uznając iż kwota ta leży w obecnych możliwościach zarobkowych skazanego, przy uwzględnieniu także jego aktualnej sytuacji rodzinnej.

1. Wymiar Środka karnego		
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego		
-		
1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym		
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV.	<p>Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okresy pozbawienia wolności zaliczone:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w sprawie o sygn. akt. akt III K 607/18 od dnia 15 grudnia 2011 r. do 14 marca 2012 r., od dnia 15 listopada 2012 r. do 14 lutego 2014 r. • w sprawie o sygn. akt. XVIII K 305/11 od dnia 22 kwietnia 2011 r. do dnia 15 grudnia 2011 r. oraz od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 15 listopada 2012 r. oraz • w sprawie o sygn. akt III K 40/12 od dnia 11 grudnia 2021 r. do dnia 9 sierpnia 2022 r. do godz. 15:50 (przerwa w wykonywaniu kar, k. 157). <p>Wskazać należy, iż na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył</p>	

	<p>skazanemu łącznie okres <u>3 lat 5 miesięcy i 22 dni</u>, zatem do odbycia z kary łącznej pozostanie skazanemu okres ponad 6 miesięcy. Do odbycia pozostaną mu także kary 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone w sprawie XVIII K 305/11 (pkt 5a) i 5 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone w sprawie II K 418/18. Łącznie pozostanie skazanemu do odbycia okres roku i 2 miesięcy, co jest korzystniejszym rozwiązaniem niż połączenie skazanemu wyłącznie kar polegających jeszcze wykonaniu (w sprawie III K 40/12 i II K 418/18), gdyż - jak już wskazano powyżej - Sąd mógłby orzec karę łączną jedynie w przedziale 2 lata – 2 lata i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Także w tym przypadku Sąd nie orzekłby kary na zasadzie absorpcji, a zaliczeniu na poczet kary podlegałby jedynie okres od 11 grudnia 2021 r. do 9 sierpnia 2022 r. (niecałe 8 miesięcy).</p>	
VI.	<p>Sąd zasądził na rzecz adw. P. C. kwotę 120 zł podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego z urzędu zgodnie z obowiązującą stawką minimalną.</p>	

7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VII.	<p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk, mając na uwadze rodzinną sytuację skazanego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego i obciążył nimi skarb Państwa.</p>

1. PODPIS

